

Българинътъ въ Букурещъ.

Букурешо чудний,
О, Боерский градъ,
Шуменъ, многолюдний
Хубавъ и богатъ.

Тебе тука лѣжъ
Ситни стихове,
Тебе, граде, пѣжъ
Въ тия часове;

Всичко въ тебъ се пери
Срѣдъ шумъ трясъкъ, бой
И въздухъ тренери
Въ Поду-Могошой.

II

Ето че се спира
Странникъ удивленъ,
Гледа и се взира
Смаянъ, заглушенъ.

Гледа непознати
Вѣщи, чудосий,
Срѣща сѣ брадати
Хора съ паларий.

Въ лавкитѣ кристалн:
Скжпотий лжщжтъ,
Въ улици безкални
Калѣски трещжтъ.

Ей тамъ се навалятъ,
Тукъ бързо търчатъ,
Ту шепкитѣ свалятъ,
Ту шумно гълчжтъ.